

ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 33
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ
Τιμή φύλλου δρχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑΙ ΑΠΡΕΠΕΙΑΙ

Είς τὸ ἀτελεύτητον κομβολόγιον τῶν ἀτασθαλιῶν, εἰς τὸν χιλιόμετρικόν ὄρμαθόν τῶν ἀπρεπειῶν καὶ ἀσχημιῶν τοῦ ἀμαρτωλοῦ Δημαρχιακοῦ συγκροτήματος, προσετέθη μία ἐπιπλέον.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τούτου Δήμαρχος Γεώργιος Μαγδάλης, ὁ μοιραίως καὶ τυχαίως μίαν ὠραίαν πρῶταν ὑψωθείς, αὐτὸς ὁ ἄσχημος γραφεὺς φορολογικῶν ἐνστάσεων, εἰς τὸν Δημαρχιακὸν ὄρκον τῆς πρωτεύουσας τῆς Χαλκιδικῆς, μᾶς ἐσυρε καὶ πάλιν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν δικαστηρίων καὶ μᾶς καθήλωσεν ἐκ νέου εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου.

Παρήλασαν ὡς μάρτυρες κατηγορίας, πάντες οἱ ὑπήκοοι—ὑπάλληλοί του, ἐνεφανίσθη λυσσῶν ἐπ' ἀκροατηρίου καὶ ὁ ἴδιος, ἐνῶ μὲ τὲς δονκιχωτικὰς μελοδραματικὰς πόζες καὶ τὰς ταρταρινιστικὰς χειρονομίας του, προκαλεῖ τὴν θυμῆδιαν καὶ τοὺς γαγχασμοὺς τοῦ κοινοῦ.

Νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ κατηγορία ἦτο παντελῶς ἀβάσιμος, ποταπῶς συκοφαντικὴ καὶ ἀπόρροια τῆς καθ' ἡμῶν διεγερθείσης λυσσῶδους ἐμπαθείας του; Τὸ κρίνομεν περιττόν. Ἡ Δικαιοσύνη ἰσταμένη εἰς τὸ ἐμπρέπον αὐτῆ ὕψος, εἰς τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῆ περιωπὴν, ἐπραξε τὸ καθήκον τῆς.

Μᾶς ἀπέδωκε λευκοὺς εἰς τὴν Κοινωνίαν. Τώρα ἄστραφῆ ὁ κ. Δήμαρχος ἐναντίον τῶν δικαστῶν μας, ὅπως ἐστράφη ἐναντίον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου, ὅταν οὗτος μᾶς ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὰς ἐπτά παραλόγους μηνύσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβάλλῃ ἐναντίον μας.

Μικρὸς ἄνθρωπος ὁ κ. Δήμαρχος, μικρὸς τὴν ψυχὴν, μικρὸς τὸ φρόνημα, μικρὸς τὰς γνώσεις, προσπαθεῖ νὰ σμικρύνῃ καὶ νὰ καταβιβάζῃ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἀνάστημα.

Τοὺς ἀγῶνας μας ὁμῶς κατὰ τῆς καταστρεπτικῆς, διὰ τὸν Πολύγυρον καὶ τὴν Χαλκιδικὴν ἐν γένει, πολιτείας του, κατὰ τῆς διασπαθίσεως τοῦ τιμίου Δημοτικοῦ χρήματος, τοὺς ἀποδίδει εἰς προσωπικὰ ἀπλῶς ἐλατήρια καὶ ἀτομικὰς κατ' αὐτοῦ ἐχθροπαθείας.

Καὶ ἀναλίσκει τὴν Δημαρχιακὴν αὐτοῦ δρᾶσιν εἰς μικροπρεπεῖς καθ' ἡμῶν ὡς ἀτόμων ἐγκλήσεις, ἐλεγχούσας μόνον ἀνυπαρξίαν πάσης σοβαρότητος καὶ ἀξιοπρεπείας παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ αὐτῷ.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας μας ἡμεῖς δὲν ἐμποροῦμεθα ἀπὸ προσωπικὰ συμφέροντα καὶ πάθη, δὲν ἐμπνεόμεθα ἀπὸ ἀτομικὰς ἀντιπαθείας

ἢ συμπαθείας. Ὅχι—μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τοιαῦτα ταπεινὰ κίνητρα καὶ χθαμαλὰ ἐλατήρια.

Ὁρθώθημεν αὐστηροὶ τιμηταὶ καὶ ἀμείλικτοι κριταὶ τοῦ Δημάρχου Γ. Μαγδάλη, διὰ τὴν ἀλόγιστον διασπάθισιν τοῦ ἰδρώτος, καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Πολύγυρινου δημότου, διότι ὁ Δήμος μετεβλήθη εἰς Πρωτανεῖον σιτίσεως πειναλέων καὶ ἀργομισθῶν ἀρουραίων.

Καὶ διότι ὁ Πολύγυρος, ὡς πόλις περιήχθη εἰς οἰκρὸν καὶ ἐλεεινὸν κατάντημα, οὐδεμία δὲ τῶν πολλῶν καὶ ζωτικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ ἐθεραπεύθη.

Ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία διὰ τὰ ζητήματα καὶ προβλήματα τῶν συνοικισμῶν τοῦ Πολύγυρου ἐπεδείχθη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιδεικνύεται, ἀφοῦ καίτοι ἀνεφέρθη εἰς τὸν κ. δήμαρχον ἡ πολυπληθὴς ἐμφάνισις ἀρουραίων εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν Καλυβῶν, οὐδὲν ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων ἐλαβε.

Δὲν ἐδικαίωσεν οὐδὲ πόρωθεν τὰς προσδοκίας τῶν διαβουκοληθέντων ὑπ' αὐτοῦ πολιτῶν καὶ οὐδεμίαν τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας προγραμματικῶς παρέσχε κατῴρθωσε νὰ ἐκτελέσῃ.

Εἴμεθα ἀμείλικτοι ἀλλὰ καὶ δίκαιοι, θὰ χρησιμοποιοῦμεν δὲ γλώσσαν ὡμῶς ρεαλιστικῆν.

Ὁ Δήμαρχος Γεώργιος Μαγδάλης, κατωτέρας διανοητικότητος, στενῶς περιορισμένης ἀντιλήψεως, καὶ κατωτέρας μορφώσεως ἀτομον, ἴσως ὡς διεκπεραιωτῆς φορολογικῶν ὑποθέσεων νὰ ἐπεδείκνυεν δεξιότητα τινα, ἀλλὰ τοῦτο πρὸς θεοῦ, δὲν ἐδικαιολόγει τὸν ἐνθρονισμὸν του καὶ τὴν παραμονὴν του εἰς τὸν ὄρκον τοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως.

Ὁ Πολύγυρος δὲν εἶναι χωρίον, δὲν εἶναι συνοικισμὸς—εἶναι πρωτεύουσα Νομοῦ μὲ γενικώτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαιτέραν σημασίαν. Πρέπει νὰ γίνῃ εὐπρεπὴς καὶ εὐπρόσωπος καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀνάλογον ἐμφάνισιν. Μὲ ὠραῖον κλίμα καὶ εἰς γραφικὴν τοποθεσίαν πρέπει νὰ ἀποβῇ καὶ ὠραῖον θέρετρον.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔχουμεν ἀνάγκην Δημοτικοῦ ξενοδοχείου καὶ συστηματικῆς ἐργασίας διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀνέσεις καὶ εὐκολίας.

Ἐχομεν ἀνάγκην σχεδίου πόλεως, ὥστε νὰ λείψῃ τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῆς ἀρρυθμίας τῆς πόλεως.

Ὁ Δήμος πρέπει νὰ ἀποβῇ πυρὴν πρὸς δημιουργίαν μιᾶς ἀναμορφωτικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως. Νὰ ἰδρῦσῃ λαϊκὴν βιβλιοθήκην, νὰ συμπῆξῃ καὶ νὰ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΟΡΜΥΛΙΑΣ

Ἡ συγκληθεῖσα σήμερον σύσκεψις ἐν Ὁρμυλίᾳ τῶν Γεωργικῶν Ὁργανώσεων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Χαλκιδικῆς ἀναγνώσασα κατ' ἄρθρον τὸ προσχέδιον Νόμου περὶ ἐκτιμήσεως καὶ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν Ἱ. Μονῶν Ἁγίου Ὁρους κατόπιν διεξοδικῆς, ἐξονυχιστικῆς καὶ λεπτομεροῦς μελέτης τοῦ ἔργου Μετοχιακοῦ ζητήματος ἐν Χαλκιδικῇ προτείνει τὰς ἑξῆς τριτοπυκνῆς καὶ προσθήκας διὰ τὸ ἐν λόγῳ Νομοσχέδιον, τὰς ὁποίας ὑποβάλλουσα πρὸς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν, Βουλὴν καὶ Γερουσίαν ἐξαιτεῖται, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ἕψαι καθὼτ' αὐταὶ ἀπορρέουσιν ἀπὸ μακροχρόνιον ἐπιτόπιον πείραρον καὶ ἐξαιρήθῃσιν ἔργων τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἔργου ζητήματος ὡς ἔχει.

1) Προτείνει ὅπως τὸ δεύτερον ἄρθρον τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθησομένων κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, συνιστῶνται τριμελεῖς ἐπιτροπὴ ἐκτιμητικαί, ὧν τὸ πρῶτον τῶν μελῶν διαρίζεται παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Γεωργίας, τὸ δεύτερον παρὰ τῆς ἠθροδιαφερομένης Ἱδιοκτηρίας Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τὴν ἀ-

νήκει τὸ κτήμα καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Γεωργίας ἐπίσης ἐξ ἐκείνων τῶν μελῶν. τὰ ὅποια τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Χαλκιδικῆς δι' ἀποφάσεώς του ἠθέληεν ὑποδείξει καὶ τὰ ὅποια θὰ κατέχῃσι συγκεκριμένα καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα τῶν ἐσόδων ἐκάστου Μετοχίου»

Καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ ἐρήμην ἡμῶν ἐκδοθῶσιν ἀποφάσεις ζημιούσαι τὸσον τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ ἡμῶν ἀπάντων, περιπτώσεως οὕτω τῆς Σὴς Κυβερνήσεως εἰς τὴν πλάνην εἰς τὴν ὁποίαν περιέπεσε κατὰ τὰς μέχρι σήμερον μετὰ τῶν Μονῶν συναφθείσας συμπάσεις τοῦ Συμβολαίου 81,016 τοῦ Οἰκονομοποῦλου τοῦ 1924 καὶ 7252 τῆς 24 Ν)δρίου 1930 τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Κασσαβέτη διὰ τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν εἰς τὰς Μονὰς μισθώματα ὑπέρογκα λόγῳ τῶν ἀνακρίθων καὶ εἰκονικῶν στοιχείων, τὰ ὅποια προσήγαγον αἱ ἐνδιαφερόμεναι Μοναί.

2) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 προτείνει:

«Ὅπως στοιχεῖα διὰ τὴν ἐκτίμησιν νὰ θεωροῦνται πλὴν τῶν ἐπισήμων βιβλίων, τὰ ὅποια θὰ προσάγῃσιν αἱ Μοναὶ καὶ αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις τοῦ μέλους τοῦ ὑποδειχθέντος ἐκ τοῦ Γ. Ἐπιμελητηρίου καὶ χωριστὰ δι' ἕκαστον Μετόχιον καὶ αἰτίνας θὰ βασίζονται εἰς πλη-

ροφορίας καὶ ἀκριβεῖς πιστοποιήσεις τῶν κατὰ τόπους προέδρων τῶν γεωργικῶν ὀργανώσεων καὶ Κοινοτήτων.

3) Ἐπὶ τοῦ 5 ἀρθρου προτείνει:

«Ὅπως διὰ τὰ μεμισθωμένα μετόχια παύσῃ ἰσχύουσα ἢ σύμβασις τοῦ Συμβολαίου 81016 τοῦ 1924 ἕως ψηφισθῇ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον συμφηφιζόμενων τῶν ἤδη καταβληθέντων μισθωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 10, 11 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

4) Εἰς τὸ ἀρθρον 6 νὰ προστεθῇ

Μετὰ τὴν φράσιν (γῆγενῶν καὶ προσφύγων) ἢ φράσιν «Κατ' ἀπαίτησιν τῆς ἐναυτοῦς ἀποκαθισταμένου» καὶ κατὰ τὴν κρίσιν κλπ. ὅς ἔχει.

Ἡ συνέλευσις διορίζει ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦς κ. κ. Ἐπίκουρον Ἀρσένην, Κων)τίνον Γιωματάρην Π. Περαλῆν, Ν. Παπαδόπουλον, καὶ Ἀρ. Σαλιάρην καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τούτους, ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα ὑποβάλουν εἰς τὸν Κον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Ἐπιμελητηρίου τῆς Γεωργίας Προέδρους Βουλῆς καὶ Γερουσίας Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς Χαλκιδικῆς μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ληφθῶσιν ὑπ' ἕψαι αἱ προτεινόμεναι διατάξεις.

Ἐν Ὁρμυλίᾳ τῆς 13/12/1931

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις καὶ τοὺς Δήμους, ἀφ' ἐνὸς μὲν λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης ἀνεργίας καὶ φτώχειας καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ ἐνσκήφαντος χειμῶνος καὶ τῶν ἐπερχομένων ἐορτῶν, ἐγένοντο συσκέψεις καὶ συνεστήθησαν ἐπιτροπὴ πρὸς περισυλλογῆν, ἐράνων, διὰ τὴν λειτουργίαν συσσιτίων διὰ τοὺς ἀνέργους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς γιμνητεύοντας καὶ πεινῶντας ἐν μέσῳ χειμῶν καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν περὶ μόνων οἰκογενειῶν κατὰ τὰς ἐπερχομένας Χριστιανικὰς ἐορτάς, ἵνα αἰσθανθῶν καὶ αἰτὰ ὀλίγη γλυκύτητα μέσα εἰς τὴν πικρίαν τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν δοκιμάζουσι καθημερινῶς.

Εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὁσονδήποτε σκληροὶ καὶ φιλάργυροι ἂν εἶναι, ἐμφωλάζει ὁ λόγος διὰ τὴν δυστυχίαν τῶν ὁμοίων τῶν καὶ ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἔμφυτος.

Δυστυχῶς ὁμῶς αὐτὴ σπανίως ἐκδηλοῦται ἀφ' ἑαυτῆς. Εἶναι ἀνάγκη καὶ ὑποκινηθῆ. Καὶ εἶναι ἀνάγκη καὶ ἐδῶ καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, νὰ συσταθῶν εἰδικαὶ ἐπιτροπὴ αἱ ὁποῖαι νὰ περισυλλέξουν τοὺς ἐρά- νους καὶ νὰ διαθέσῃν αὐτοὺς ἀναλόγως πρὸς τὰς παρουσιαζόμενας ἀνάγκας.

Ἡ δυστυχία ὑπάρχει παντοῦ καὶ πρέπει νὰ ὑποκινηθῶν ὄλων τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, διὰ νὰ καταστῇ αὐτὴ ἡπιωτέρα τοῦλάχιστον κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἐορτάς, ὅπου δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ σνεχισθῇ.

Καὶ πιστεύομεν ὅτι πᾶς τις, εἰς τὸν ὁποῖον περισσεύει ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖον, θὰ συνεισφέρῃ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Γυμνασίου Πολύγυρου ἀπέστειλε σήμερον πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ κατωθι τηλεγράφημα.

«Πρωθυπουργὸν Ἀθῆνας.— Μοναδικὸν Γυμνάσιον Χαλκιδικῆς στερεῖται ἀπὸ τριετίας Μαθηματικοῦ εἰς βάρος σπουδάζόντων τέκνων μας, παρὰ τὰς παρ' ἡμῶν καταβαλλόμε- νας αἰματηρὰς ὑλικὰς θυσίας πρὸς ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς γενεᾶς.

Ἐπιβληθεῖσαι ἐπανειλημμέναι ἀναφοραὶ μας οὐδόλωσ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

Διαμαρτυρούμεθα ἐντόνως δι' ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν ἀρμοδίων, αἰτοῦντες ἄμεσον ἀποστολὴν Μαθηματικοῦ.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κ. Ἰατροῦ, Ἀθ. Καραγκάνης. Π. Ἰωακείμ, Νικ. Ἁγιομαμίτης.

Ἄλλ' ἐπὶ τῆς σοβαροτάτης καὶ δυσαναπληρώτου ταύτης ἐλλείψεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου μας, δὲν παρελείψαμεν νὰ γράψωμεν, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ' 28 φύλλον τῆς 15 Νοεμβρίου, ἐν συνεχείᾳ περὶ τῆς παρατηρουμένης ἐλλείψεως δημοδιδασκάλων εἰς τινὰ σχολεῖα.

Καὶ τὸ Πολιτικὸν γραφεῖον Σας κ. Πρωθυπουργε, εἰσηροστήθη νὰ μᾶς γνωρίσῃ σχετικῶς μόνον πρὸς τὴν πρῶτην παρατήρησίν μας, τὴν ὁποίαν ἀπάντησιν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον μας, χωρὶς οὐδόλωσ νὰ δικαιολογήσῃ ἔστω τὴν δευτέραν.

Μῆπως δὲν τὴν ἀντελήφθη; Κατόπιν ὁμῶς τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, φανταζόμεθα ὅτι θὰ ἐπιληφθῆτε τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν νὰ διακανονισθῇ, χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παρὰ μόνον διὰ τὰ ἐλάχιστα ἐξοδα τῆς μεταθέσεως ἐνὸς καθηγητοῦ.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΡΧΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΥΠΑΣΧΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚ. ΧΩΡΚΗΣ ΧΑΛΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1929-30 ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΕΠΙ ΑΠΟΙΛΑΝΗΣΕΙ ΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΧΛΙΑΠΑ ΚΛΗΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΣΧΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον εἶχε διεγερθῆ κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς Κοινωνίας Πολυγύρου ἐκ τῆς ἀναμενόμενης ἐκδικάσεως μιᾶς σκανδαλώδους ὑποθέσεως, τῆς ἐπὶ ἀποπλάνησει κατηγορίας τῆς δεκαπενταετοῦς Μαρίας Χλιάπα παρὰ τοῦ ἀνθυπομνηστείου Παύλου Καραμπελοπούλου, ὑπηρετοῦτος κατὰ τὸ 1929-30 εἰς τὴν ἐνταῦθα διοικησιν Χωροφυλακῆς.

Εἶχε συγκατηγορηθῆ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὑπηρετῶν ἐνταῦθα, δασικὸς ὑπάλληλος Ἀθανάσιος Ἀγγερινός, ὅστις ὅμως ἀπηλλάγη διὰ βουλεύματος.

Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων περὶ τὴν 5ην μ.μ. ἤρχισεν ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνδιαφερούσης ταύτης ὑποθέσεως. Ἡ αἰθούσα τῶν συνεδριάσεων εἶχεν ὑπερπληρωθῆ ἀπὸ κόσμον πάσης ἰάξεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, εἰκοσάς δὲ μαρτύρων ἐκλήθη ὀνομαστικῶς. Κατὰ τὴν κλήσιν ὅμως τῶν μαρτύρων παρετηρήθη ἡ ἀπουσία τῶν μνηνῶν ἡτοῦ τῆς παιδείας καὶ τῆς μητρὸς τῆς τῶν ὁποίων διατάχθη ἡ βία προσαγωγῆ, διότι εἶχεν ἐγερθῆ ἡ ὑπόνοια οὗ σκοπίμως δὲν προσήλθον, διὰ νὰ προκληθῆ ἡ ἀναβολὴ τῆς δίκης.

Προσαχθέντων καὶ τούτων διατάχθη ἡ πρόοδος τῆς διαδικασίας.

Οἱ κ. κ. δικασταὶ ὅμως λαβόντες ἴσ' ὄψιν τὴν πρωτοφανῆ συρροὴν τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκδικαζομένης ὑποθέσεως ἀπεφάσισαν τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Δι' ὅ καὶ ἡμεῖς συμφορῶν τοῦ περὶ τύπου νόμου ἠτήσαμεν τὴν ἄδειαν τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐκθέσεως τῆς διαδικασίας πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ κοινῶν τὸ ὅποιον ἐπέδειξε ἰσοσῶτον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἥτις καὶ μᾶς ἐχορηγήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 819 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Συνήγοροι τοῦκατηγορουμένουπαρέστησαν οἱ κ. κ. Πουλιόπουλος ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Χριστίδης, τῆς δὲ πολιτικῆς ἀγωγῆς οἱ κ. κ. Λαμπρόπουλος καὶ Ζαχαρίας, οἵτινες ὑπέβαλον δήλωσιν παραστάσεως μόνον πρὸς τὴν ὁμοδοσίαν τῆς παθούσης, καὶ ἥτις παρὰ τὴν ἐνστασιῶν τῶν συνηγῶρων τοῦ κατηγορουμένου κατόπιν συσκέψεως τοῦ δικαστηρίου ἐγένετο ἀποδεκτῆ.

ΤΙ ΚΑΤΕΒΕΒΗΝ Ο Κ. ΒΑΒΟΥΓΙΟΣ

Πρῶτος ἐξετάζεται ὁ μάρτυς Ἐπαμεινώνδας Βαβουγιός, ἕγγαμος καὶ πατὴρ τριῶν τέκνων ἀγεωφύλαξ τῆς Νομαρχίας, ὅστις καταθέτει ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχεν ἐνταῦθα τὴν οἰκογένειάν του καὶ παρέμενεν μόνος εἰς δωμάτιον τῆς οἰκίας τῆς Πανάγιως Χλιάπα. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν καὶ εἰς ἕτερον δωμάτιον παρέμεινεν καὶ ὁ δασικὸς ὑπάλληλος Ἀθ. Ἀγγερινὸς κατὰ πολὺ νεώτερος αὐτοῦ, 26 περιῶν ἐτῶν.

Μετὰ τοῦ συγκατοίκου του τούτου πολλάκις ἦλθεν εἰς συζητήσεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων καὶ ἐγνώρισεν τὸν Ἀγγερινὸν ὡς ἕναν νέον ἔντιμον μὲ ἐνάρετα καὶ χριστιανικὰ ἤθη, νηστεύοντα καὶ ἀποφεύγοντα τὰς γυναῖκας!

Ἀντιθέτως ἡ μεγαλύτερη κόρη τῆς σπιτινοκυκυράς ἡ Μαρία ἦτο ἕνα ἀσχημάτιστο ἀκόμα τρελλοκόριτσο 14 ἐτῶν, τὸ ὅποιον εἶχον προσλάβῃ ὡς κλητῆρα τοῦ Λασαρχείου.

Μίαν ἡμέραν ἐνῶ ὁ Ἀγγερινὸς ἀπουσίαζεν εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τὸν ἐκάλεσαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ἀγγερινοῦ, τὸ ὅποιον ἦτο ἀνοι-

κτὸν, ἡ μήτηρ τῆς Μαρίας, Πανάγιω Χλιάπα μετὰ τῆς γειονίσσης μαμῆς Μαρίας Σίμων καὶ παρουσία καὶ τῆς Μαρίας τῷ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἡ Μαρία ἦτο ἔγκυος καὶ ἐξήτουν νὰ τὰς συμβουλευθῆ τί ἔπρεπε νὰ κάμουν.

Ὅταν τὰς ἐρώτησε, ἀπὸ ποῖον εἶχε ἀταστῆ ἔγκυος, εἶπον ὅτι ὁ ὑπάτιος ἦτο ὁ Ἀθ. Ἀγγερινός, ὅπερ εἰς ἐπανεπιλημμένας του ἐρωτήσεις πρὸς τὴν Μαρίαν ἐπεβεβαίωσεν αὐτὴ, ἐπιμένουσα ὅτι ὁ Ἀγγερινὸς ἦτο ὁ διαφθορεὺς τῆς.

Εἰς ἐρώτησίν του πότε ἐπαθεν αὐτὸ τὸ κακό, τοῦ εἶπεν ἡ Μαρία, ὅταν ὁ πατέρας τῆς καὶ ἡ μητέρα τῆς εἶχαν κατεβῆ στὶς ἐληές.

Ὁ μάρτυς ὅμως καταθέτει ὅτι παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς Μαρίας δὲν ἐπέισθη εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Ἀγγερινοῦ, διότι ὅταν ἡ Μαρία δι-σχυρίζετο ὅτι τὴν ἐπαθε ἀπὸ τὸν Θανάση, εἶχαν πράγματι κατέβῃ στὶς ἐληές μαζὺ με τοὺς γονεῖς τῆς τὸσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ Ἀγγερινός. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναμνηστικῶς εἶπε ὅτι πρῶτον μὲν ἀντελαμβάνετο τὰς σχέσεις τῶν ἐνῶ ἡ Μαρία δὲν κατέδεχτο καὶ νὰ μιλήσῃ τὸν Θανάση, τὸν ὅποιον ἀποκαλοῦσε βλάχον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐφαίνετο ὅτι ἀμφέβαλλεν, ἡ μαμὴ εἶπεν εἰς τὴν Μαρίαν καὶ ἔφερον ὡς πειστήριον ἕνα ἐσώβρακον τοῦ Ἀγγερινοῦ τὸ ὅποιον ἔφερε πρὸς τὸ ἄνω ἐμπρόσθιον μέρος δύο μεσοφάγγαρα κόκκινα, τὰ ὅποια ὅμως παρετήρησεν ὅτι ἦσαν μᾶλλον τεχνητὰ καὶ βιωμαμένα δι' ἐρυθρᾶς βαφῆς καὶ οὐχὶ δι' αἵματος.

Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην κατέφθασεν καὶ ὁ Ἀγγερινὸς ἐπιστρέφων ἐκ Θεσσαλονίκης, μόλις δὲ ἀνήλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐξετόξευσαν τὴν κατηγορίαν, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ διαφθορεὺς τῆς Μαρίας τὴν ὁποίαν κατέστησε ἔγκυον. Οὗτος ἔμεινε κατάπληκτος καὶ διεμαρτυρήθη ζωηρῶς πρὸς τὴν Μαρίαν ἡ ὁποία ἐσιώπη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθεν καὶ ὁ Γεωργιάδης, ἕτερος δασικὸς ὑπάλληλος, διὰ νὰ παραλάβῃ κάτι πράγματα τοῦ τῷ ἔφερον ἐκ Θεσ/νίκης ὁ Ἀγγερινός. Ὁ Γεωργιάδης ἐπέτηρεν ἰδιαιτέρως τὴν ἐξήγησιν σχετικῶς καὶ εἰς αὐτὸν ὅμως ἔλεγεν ὅτι τὴν ἐπαθεν ἀπὸ τὸ Θανάση.

Τὴν ἄλλη μέρα εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἡ Μαρία τὴν εἶχε πάθῃ ἀπὸ τὸν Καραμπελοπούλου τὸν ἀνθυπομνηστεύον καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Ἀγγερινόν.

Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, λέγει ὁ μάρτυς, ἦρθε στὸ δωμάτιο ἡ μητέρα τῆς μετὰ τὴν παθούσαν, ἡ ὁποία ὡμολόγησεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν διέφθειρε καὶ τὴν κατέστησεν ἔγκυον δὲν ἦτο ὁ Ἀγγερινὸς ἀλλὰ ὁ Παῦλος Καραμπελοπούλου, χθὲς δὲ προσεπάθησε νὰ ἐπιρροίῃ τὴν εὐθύνην εἰς τὸν Ἀγγερινόν, διότι τῆς εἶπεν ἡ μαμὴ καὶ ὁ Καραμπελοπούλος, ὅτι ὁ Καραμπελοπούλος εἶνε μεγάλος καὶ μετὰ μεγάλη θέσιν καὶ δὲν ταίριαζε γιὰ νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα του, ἐνῶ ἂν ἔλεγε γιὰ τὸν Ἀγγερινόν, αὐτὸς ταίριαζε μετὰ τὴν θέσιν τῆς καὶ θὰ τὸν ἠνάγκαζον νὰ τὴν πάρῃ ἀμέσως γυναῖκα του.

Ἡ Μαρία μετέβαινε συχνὰ εἰς τὸ σπίτι τοῦ Καραμπελοπούλου, ὅπου ὡς μᾶς εἶπεν ἐχόρευαν μαζὺ καὶ παρηκολούθη αὐτὸν εἰς τὰ μετὰ τῶν φίλων του γλέντια, μίαν δὲ ἡμέραν τὴν διεκόρευσεν εἰς τὸ σπίτι του, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὴν ὅτι θὰ τὴν ἔφερνε μαζὺ του στὰς Ἀθήνας.

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην μοῦ ἐξήτησαν τὴν γνώμην μου, ἂν ἔπρεπε νὰ καταγγείλων τὴν πράξιν. Ἐγὼ τὰς συνεβούλευσα ὅτι ἀντὶ νὰ τρέχουν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ κάμουν ἔξοδα, ἐπειδὴ πράγματι δὲν ταίριαζε ἡ Μαρία ὡς γυναῖ-

κα τοῦ Καραμπελοπούλου θὰ ἦτο προτιμότερον ἂν ἤρχοντο σὲ κάποιον συμβιβασμὸν καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ὁ Καραμπελοπούλος δι' ἐνὸς ποσοῦ διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο ἀργότερον νὰ ἀποκατασταθῆ, καθ' ὅσον ἄλλως τε ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν γνωρισμάτων δὲν ἐφαίνετο ὅτι ἦτο πράγματι ἔγκυος. Ἐμείναν οὕτω σύμφωνοι.

Τὴν ἐπαύριον εἶπον στὸν Παρίτση, τότε γραμματεῖα τῆς νομαρχίας, ὅστις συνεδέετο μετὰ τὸν Καραμπελοπούλου διὰ νὰ προτείνῃ εἰς αὐτὸν τὸν συμβιβασμὸν. Ὁ Παρίτσης ἦλθε μετὰ τινὰς ἡμέρας μετὰ τοῦ Ἐμμανουὴλ εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἀλλὰ ἀργὰ τὸ βράδυ καὶ δὲν τοὺς ἐδέχθη, ἀλλὰ τοὺς εἶπα νὰ συναντηθῶμεν τὴν ἐπαύριον, ὁπότε ἐξήλθονμεν πράγματι ἀπὸ τὴν νομαρχίαν μετὰ τοῦ Παρίτση πρὸς συνάντησιν τοῦ Καραμπελοπούλου, ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ συναντήσαμε τὸν Ἐμμανουὴλ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔλεγεν ὅτι πήγαινε μὲν πράγματι στὸ σπίτι τοῦ Καρ. ἡ Μαρία, ὅπου τὴν εἶδε καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι ὁ Καραμπελοπούλος ὁ διαφθορεὺς τῆς Μαρίας.

Κατόπιν συνήντησαν τὸσπίτι καὶ τὸν Σερέτην, ὁποῖος πῆρε τὴν Μαρίαν εἰς τὸ σπίτι του διῆθεν νὰ τὴν ἐξετάσῃ, ὅπου ὡς φαίνεται τὴν μετέπεισε καὶ πάλιν νὰ λέγῃ ὅτι τὴν διεκόρευσεν ὁ Θανάσης.

Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπετεύχθη ὁ συμβιβασμὸς τὸν ὁποῖον ἐπρότεινα καὶ ὑπεβλήθη ἡ μήνυσις.

Μετὰ τὴν μήνυσιν ἡ μαμὴ τῆς πῆρεν κυριολεκτικῶς τὰ μυαλά τῆς Μαρίας, τὴν ὁποίαν εἶχε ὑπὸ τὴν ἐπίρροισίν της καὶ ἔκαμνε ὅτι αὐτὴ τὴν ἔλεγε, ἐνεργοῦσα ὑπὲρ τοῦ Καραμπελοπούλου.

Ἡ διαγωγὴ αὐτῆς τῆς Μαρίας ἔκαμνε τὸν πατέρα της νὰ ἀποκηρύξῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τὴν θυγατέρα του καὶ νὰ τὴν ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς οἰκίας του, ὁπότε αὐτὴ κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐν Παλαιοχώρῃ ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς τῆς.

Μετὰ τινὰ ὅμως χρόνον ἔλαβεν ἡ μητέρα τῆς Μαρίας ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐκάλεε ἵνα μεταβῆ καὶ παραλάβῃ τὴν Μαρίαν. Πράγματι δὲ μετῆρῃ εἰς Παλαιοχωρᾶν ὁ πατὴρ τῆς καὶ τὴν παρέλαβεν, ἐμάθεν δὲ ὅτι μετέβησαν ἐκεῖ πρὸς συμβιβασμὸν τῆς ὑποθέσεως οἱ Ἰων. Παλαμίδης καὶ Γ. Ἐμμανουὴλ.

Πο. Ἡ Μαρία ἦτο ζωηροῦ χαρακτήρος καὶ διεφθαρμένη.

Ἀπ. Ὅχι δὲν τὴν θεωρῶ διεφθαρμένην.

Συνηγ. Πῶς ἐπέισθητε ὅτι ὁ Καραμπελοπούλος διέφθειρε τὴν Μαρίαν καὶ ὄχι ὁ Ἀγγερινός;

— Λόγῳ τῆς οἰκειότητος μετὰ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦσε περὶ Καραμπελοπούλου τὸν ὁποῖον ἀπεκάλεε πάντοτε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Παῦλος, ἐνῶ τὸν Θανάση τὸν ἀπεκάλεε βλάχον.

— Εἶχατε ἰδιαιτέρας σχέσεις μετὰ τῆς οἰκογενίας Χλιάπα;

— Καμμίαν.

— Πόθεν ἐμάθατε ὅτι ὁ Παλαμίδης καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ πήγαν στὴν Παλαιοχωρᾶν μετὰ γράμμα τοῦ Καραμπελοπούλου πρὸς συμβιβασμὸν.

— Ἀπὸ τὴν Μαρίαν.

ῥεῖται διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐφρόντισε καὶ αὐτὸς καὶ βρῆκε τοὺς ὑπερασπιστὰς του. Ὅταν δὲ μοῦ κάλεσαν στὸν Δεσπότη ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης βλέπων ἐπίσης τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τῆς μαμῆς ὑπὲρ τοῦ Κ. μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ μαμὴ, ὠρισμένως θὰ εἶναι βαλτῆ.

Ἡ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΘΟΥΣΗΣ

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ κ. Βαβουγιῶ καλεῖται πρὸς ἐξέτασιν ἡ παθούσα Μαρία Χλιάπα, ἐτῶν 16.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ, Πῶς ἐγνώρισες τὸν Καραμπελοπούλου;

— Στὸ σπίτι τῆς νουῆς μου Μαρίας Κορένη ἢ Δέλλου, στὸ ὁποῖον ἐκάθητο ὁ Κ.

— Κατὰ ποῖον τρόπον;

— Νό, πῆγαινα ἐκεῖ καὶ ὑπηρετοῦσα τῆς νουῆς μου. Ὁ Καραμπελοπούλος μοῦ ἔλεγε ὅτι θὰ μοῦ ἔφερνε μαζὺ του στὴν Ἀθήνα.

— Ἐπίστευες σ' αὐτὰ ποῦ ἔλεγε;

— Ναι!

— Ὑστερα ἀρχίσατε τὲς κουβέντες, τὰ παιγνίδια, τοὺς χοροὺς;

— Ναι! χορεύαμα ὕστερα ἀρχίσει νὰ με φιλά καί..... μιά μέρα με διεκόρευσε.

— Προηγούμενος πῆγατε ἀλλοῦ πούθενά με τὸν Καραμπελοπούλου;

— Ναι! πηγαίναμε πολλές φορὲς καὶ νύχτα καὶ μέρα.

— Ποῦ πηγαίνατε τὴν νύχτα;

— Σὲ διάφορες διασκεδάσεις, μαζὺ με τὸν Σερέτη, τὸν Παλαμίδα καὶ τὸν Ἐμμανουὴλ τοὺς ὁποῖους συχνὰ συναντούσαμε στὰ γλέντια.

— Ποιὸς σοῦ εἶδε μαζὺ με τὸν Καραμπελοπούλου;

— Ὁ Χρ. Τσερβελῆς καὶ ὁ Ἀριστ. Ἀρσεβαστᾶς.

Στ' ἀμπέλια σὲ πήραξες,

— Ὑστερα ἀπὸ δύο μῆνες ποῦ σταμάτησε ἡ περιόδός μου, εἶπα στὸν Καραμπελοπούλου τι θὰ γίνῃ; Εἶχα ἀκούσῃ ὅτι αὐτὸ εἶναι κακό γιὰ ἕνα κορίτσι. Ὁ Καραμπελοπούλος μοῦ εἶπεν νὰ πάω νὰ ρωτήσω καμμιά μαμὴ, καί.... θὰ βλέπαμε τὰ πράγματα.

Ἐγὼ πῆγα καὶ ρώτησα τὴ μαμὴ Μαρίας Σίμων, τί γίνεται ὅταν δὲν ἔρχεται ἡ περίοδος στὲς γυναῖκες. Μοῦ εἶπε ὅτι μένουν ἔγκυες. Τῆς εἶπα, κ' ἐγὼ ἔχω δύο τρεῖς μῆνες ποῦ δὲν μοῦ ἦρθαν! Μὲ ποῖον μαρῶ, μοῦ εἶπεν ἐκείνη, μετὰ τὸν Θανάση μαρῶ; Ἐγὼ γελᾶστικα καὶ τῆς εἶπα ναὶ γιατί ὁ Καραμπελοπούλος μοῦ εἶχεν πῆ νὰ μὴ μαρτυρήσω.

Τὴν ἄλλη μέρα πῆγα καὶ πάλιν στὴν ἴδια τὴ μαμὴ. Ἐκάναμε λόγους, καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ταῖραξομε γρήγορα τὴ δουλειὰ πρὶν φανερωθῆ γιὰ νὰ ἀναναίσουμε νὰ με στεφανωθῆ ὁ Θανάσης, καὶ με παρακινούσε νὰ καταγγείλω τὴν πράξιν. Ἦρθε στὸ σπίτι μας καὶ εἶπε τὴν κατάστασίν μου στὴ μάνα μου εἰς τὴν ὁποία εἶπεν ὅτι εἶμαι ἀπὸ τὸν Θανάση.

Τότε πήγαμε πάνω στὸν κύριον Παμεινώντα νὰ ζητήσομε τὴν γνώμη του, ὕστερα με φώναξαν καὶ μένα καὶ με ρώτησαν εἶπα καὶ πάλιν ὅτι εἶμαι ἀπὸ τὸν Θανάση.

ΠΡΟΕΔ. Γιατί ἐπέμενες γιὰ τὸν Θανάση;

— Ἐπει μοῦ ἔλεγεν ὁ Καραμπελοπούλος.

— Τὶ δεῖξτε στὸν κύριον Ἐπαμεινώνδα;

— Τὸ σώβρακο τοῦ Θανάση.

— Ποῦ τὸ εἶχες.

— Ἡ μαμὴ μοῦ εἶπε ἂν εἶχα τίποτε σημάδια. Παρουσίασα τὸ σώβρακο αὐτοῦ ποῦ εἶχε κάτι κόκκινα σημάδια.

— Μήπως ἡ μαμὴ σοῦ εἶπε νὰ τὸ κατακευάσεις ἔτσι;...

Ἐπιβεβαίωσεν τὰ τῆς καταθέσεως τοῦ κ. Βαβουγιῶ.

— Τὴν ἐπαύριον, λέγει, με ἐκάλεσεν ὁ ἀστυνόμος ὁ ὁποῖος ἔμαθε ὅτι ἦμου ἔγκυος. Σ' αὐτὸν εἶπα ὅτι εἶμαι ἀπὸ τὸν Καραμπελοπούλου.

— Ὅταν με ἐκάλεσε ὁ Δεσπότης, τὴν πρώτην φορὰ εἶπα ὅτι ἦμου ἀπὸ τὸν Θανάση. Ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν με περιέμεναν ὁ Γιαννίκος ὁ Παλαμίδης μετὰ τὸν Ἐμμανουὴλ οἱ ὁποῖοι με συνέστησαν τὸ ἴδιον καὶ πῶ καὶ στὸ μοίραχο καὶ στὸν ἀνακριτὴ καὶ μοῦ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ μοῦ ἔδωκαν λεφτὰ καὶ κάλτσες... καὶ ἔτσι εἶπα τὴν πρώτην φορὰ καὶ στὸν μοίραχο καὶ στὸν ἀνακριτὴ ὅτι ἦμου ἀπὸ τὸν Θανάση.

ΠΡ. Σοῦ ἔδωκαν τίποτε ἀπ' ὅσα σὲ ὑπεσχέθησαν. Μοῦ ἔδωσαν κάλτσες καὶ καλικοδέτες. Καὶ ὁ Καραμπελοπούλος μοῦ εἶχε δώση προηγούμενος κάλτσες καὶ ἕνα φόρεμα τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν πῆρα γιατί δὲν μπορούσα νὰ τὸ φορέσω, θὰ με καταλάβωναν.

— Τὴν δευτέρην ὅμως τὴν φορὰ εἶπα στὸν Δεσπότη τὴν ἀλήθειαν, πῶς ἦμου ἀπὸ τὸν Καραμπελοπούλου.

ΠΡ. Γιατί λοιπὸν εἶπες στὴν ἀρχὴ ὅτι ἦσου ἀπὸ τὸν Θανάση τὸν Ἀγγερινόν;

— Γιατί μοῦ ἔλεγαν πῶς ὁ Καραμπελοπούλος εἶναι τρανός, δικαστής, καὶ δὲν τὸν πιάνει ὁ νόμος καί.... ἔπρεπε νὰ πάρω τὸν Θανάση. (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Κινητῶν

Ἀριθμὸς 1901. Ὁ Συμβολαιογράφος Εἰρηνοδίκης Ἱερισσοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου Κυψοτόδημος κατοικοῦδρον ἐν Ἱερισσῷ

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Τὴν εικοστήν (20) Δεκεμβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π. μ. μέχρι 12 τῆς Μεσημβρίας ἐν Ἱερισσῷ πρωτεύουσῃ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος καὶ ἐμπροσθεν τοῦ κληρονομήτου Γεωργίου Πασχαλίδου, καὶ ἐνώπιόν μου ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου θέλοντι ἐκπλειστηριασθεῖ ἀναγκαστικῶς τὰ ἐξῆς κλητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Χριστοδούλου Τζίντου κατοίκου Ἱερισσοῦ κατασχεθέντα ἀναγκαστικῶς καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 13 τοῦ 1931 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς τῆς ἐπισημοῦ τῆς Μαρίας συζύγου Χριστοδούλου Τζίντου θυγατρὸς Βασιλείου Παρθενιώτη κατοίκου Ἱερισσοῦ ἡτοῦ δύο ἡμίονοι ἄρρηνες τοῦ ἐνὸς ἐτῶν ἐκτὼ (8) χρόματος σταχτὶ ἀναστήματος 1,35 καὶ τοῦ ἐτέρου ἐτῶν ἕξ (6) χρόματος μαύρου ἀναστήματος 1 καὶ 30 ἐκτιμῆθεν ἀντὶ δραμῶν ἕξ χιλιάδων (6.000) ἐκατέφω ἡτοῦ ἀμφοτέρων ἀντὶ δραμῶν 12.000.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῆ ἡ ἐπισπεύδουσα τὰ ὀφειλόμενα αὐτῆς δυνάμει τῆς ἀνω ἀποφάσεως ἡτοῦ δραμῶν ἐννέα χιλιάδες ἐκατὸν δέκα καὶ 50 ο.ο (ἀριθ. 9110.50) μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου 1931 δεῖ ἐκοινοποιήθῃ ἐπιτάγῃ τοὺς πωρατέρο τὸκοὺς μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα. Ὡς πρῶτῃ προσφορά κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει τὸ ἐν τρίτον τῆς κατὰ τὰ ἀνω γενομένης ἐκτιμῆσεως.

Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα δεδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακύρωσεως ὑπὸ τοῦ κήρυκος μετὰ παρέλευσιν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἅμα τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριαστικὸν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Ἀρναίας ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας.

Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Χ. ΤΣΕΡΒΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΣ ΧΛΙΑΠΑ

ΠΑΧΓΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΙΑ

ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Έτησία συνδρομή δραχ. 60
Έξωτερικού λίρ. Άγγλίας 1)2

Άγγελιαί και διαφημίσεις
κατ' ιδιαιτέραν συμφωνίαν.

Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ **ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ**
ΦΥΓΕΥΕΤΕ ΟΠΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ

Η έκλογη του είδους των δένδρων, που θα φυτεύωμεν εξαρτάται από το κλίμα και το έδαφος που έχουμε εις την διάθεσίν μας. Οί δύο αυτοί σπουδαίοι παράγοντες πρέπει να λαμβάνονται πάντοτε υπ' όψει, όταν αποφασίζωμεν να φυτεύωμεν δένδρα και δι' οικιακήν χρήσιν πολύ δε περισσότερον, όταν πρόκειται να εγκαταστήσωμεν δενδροκομείον προς παραγωγήν φρούτων δια το εμπόριον. Ευτυχώς όπουδήποτε και αν ενδοικώμεθα ύπαρχον μάρτυρας έαι των όποιων δυνάμεθα να βασισθώμεν. Είς περιφέρειαν π. χ. όπου υπάρχουν μηλέαι προσαρμοζόμεναι καλώς προς το κλίμα και το έδαφος αποτελούν τον καλλίτερον οδηγόν δια τόν θέλοντα να προβή εις καλλιέργειαν του δένδρου τούτου. Δυνάμεθα ακόμη να συγκρίνωμεν την περιφέρειάν μας προς άλλας κατά το μιλόν και ήττον όμοιας προς την ιδίαν μας και να βασισθώμεν εις τούς μάρτυρας των περιφερειών εκείνων, προς έκλογην των ειδών που θα παραδεχθώμεν δια το κτήμά μας.

Πολύκις, γνωρίζοντες τας απαιτήσεις δύο διαφόρων φυτών, δυνάμεθα συγκρίνοντες αυτά να γνωρίζωμεν κατά πόσον τόν εν δύναται να ευδοκίμησιν εις την περιφέρειαν του άλλου. Παράδειγμα. Γνωρίζωμεν ότι η φιστικιά αποδίδει το μεγαλύτερον κέρδος εις μέση θερμοιά, ως προς δέ την ποιότητα του εδάφους δέν είναι πολύ απαιτητική, άφ' ετέρου γνωρίζωμεν ότι τα έσπεριδοειδή (ξινά) απαιτούν επίσης κλίμα θερμοόν έδαφος δέ καλής ποιότητος. Αν εις την περιφέρειάν μας ευδοκίμουν τα ξινά η φιστικιά ασφαλώς θα μας δώσιν καλά αποτελέσματα. Το αντίστροφον πιθανόν βεβαίως να μη άλληθεύη.

Παύ' όλα αυτά συμβαίνει πολλάκις μία μικρά λεπτομέρεια, την όποιαν δέν ελάβαμεν υπ' όψει, να γίνεται πρόξενος ζημιών εις την φυτείαν μας εις βαιθμόν, που ή έκλογη του είδους του δένδρου να θεωρηται άποτυχησα. Είς περιφέρειαν π. χ. την όποιαν εκρίναμεν πολύ κατάλληλον από πάσης άποψως να δεχθή την άμυγδαλήν, εκ των υστέρων μας αποκαλύπτειται ότι ή έκλογη μας δέν ήτο άρμόζουσα, διότι τα δένδρα μας δέν δύνανται να δώσουν καρπούς και επομένως δέν δύνανται να δώσουν καρπούς και επομένως δέν είναι προσοδοφόρα. Αιτία είναι οι ίσχυροι άνεμοι οι όποιοι επικρατούν εις την περιφέρειαν κατά την εποχήν της άνθήσεως της άμυγδαλής.

Όπως βλέπωμεν ή έκλογη του είδους των δένδρων έχει μεγάλην σημασίαν δια την επιτυχίαν της έπιχειρήσεως. Σήμερον έχουν καθορίσιν βεβαίως τας απαιτήσεις εκάστου είδους και δια κάθε δένδρον έχουν συνταχθή συνταγαί τας όποιās συνιστούν να λαμβάνουν υπ' όψει κατά την έκλογην χωρίς όμως με όλα αυτά το ζήτημα να λυθή όριστικώς. Γι' αυτό καλόν είναι προκειμένου να έπιχειρήσωμεν εγκατάστασιν φυτείας σημαντικής να ζητήσωμεν την συμβουλήν ειδικού πεπειραμένου.

Είς το τέλος της εξέτασεως ο κατηγορούμενος εγγιρόμενος της θέσεώς του και παρακαλών την Μαρία να εΐπη την αλήθειαν λέγει προς αυτήν: Πότε σε έπειραξο, να και έτσι δά με το δάκτυλο!

Η Μαρία όμως διαμαρτύρεται ζωνηώς και τονίζει ότι αυτός είναι ο διαφθορέυς της.

Είς ερωτήσεις του συνηγόρου κ. Λαμποπούλου, διηγείται ή Μαρία διάφορα έπεισόδια.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΤΣΕΡΒΕΛΗ

Καλείται προς εξέτασιν ο μάρτυς Χρ. Τσερβελής, άλεροβιομήχανος έγγαμος ηλικίας 50 ετών.

Καταθέτει ότι κατά τόν Ιούλιον του 1929 έβλεπε τα γλέντια του Καραμπελοπούλου μετά του Σερέτη, Παλαμίδη κλπ. οι όποιοι συννοδούμενοι και μετά δεσποινίδων άργά την νύκτα διήρχοντο πρό της οικίας του ακολουθούντες τον περαιτέρω δρόμον που οδηγεί στα άμπέλια και επανήρχοντο πολλάκις μόνον κατά τας προείνας ώρας. Τούτους συνόδευεν και ή Μαρία.

Κατά την εποχήν όμως εκείνην, που είχαν φθάση τα δαμάσκηνα, είχε παρατηρήση ότι του είχαν κλέψη δαμάσκηνα από τη δαμασκηλιά που είχε εις τόν όπισθεν της οικίας του κήπον, όπως ειχεν άκούση ότι είχαν κλαπή δαμάσκηνα και από τες δαμασκηλιές του περιβολίου του Τσίγγα. Του εγεννήθη ή υπόνοια ότι τα δαμάσκηνα τα έκλεβεν ή παρρέα Σερέτη Παλαμίδη και Σια χρησιμοποιούσα προς τούτο την μικράν Μαρίαν, δια τούτο εκαιροφυλάκτισε μία βραδυά και εκάθισε έως την 11ην μ.μ. δια να συλλάβη επ' αυτοφώρον τούς κλέπτας των δαμασκήνων του.

Περί την 11ην ώραν ήκουσε προς τόν άπέναντι άρχον των έξβρύσεων έλαφρούς βηματισμούς. Έξήλθε από την κρύπτην του και έπροχώρησε και εκρύβη και πάλιν εις τόν φράκτην της γειτονικής οικίας Γουγουρούδη. Έκείθεν εις άπόστασιν 8 μέτρων διέκρινε καλώς, βοηθούμενος και από το φώς του μικρού φεγγαριού, δύο ζεύγη τόν έν κατόν του άλλου, και άνεγνώρισε χωρίς να του μένει καμμία άμφιβολία ότι το πρώτον άπετελείτο από τόν Σερέτην και την μετέπειτα μνηστήν του και νύν γυναικα του, το δέ έτερον το όποιον ήκολούθει το πρώτον εις άπόστασιν 50 βημάτων άποτελείτο από τόν κατηγορούμενον Καραμπελόπουλον και την παθούσαν Μαρίαν.

Άρμότερα τα ζεύγη διήλθον πρό αυτού άλλα πρατάσια.

ΠΡ. Τι έννοεις άλλα πρατάσια; ΜΑΡΤ. Να έτσι άγκαλιασμένα — και έπεχείρησε να άγκαλιάση τόν παριστάμενον κλητήρα Βασίλη.

ΠΡ. Είπες τότε τίποτε στη μητέρα της Μαρίας;

— Όχι, διότι τότε ο Σερέτης εκάθητο στο σπῆτι της Μαρίας και ένόμισα ότι ή μητέρα της έγνωρίζε τας σχέσεις και τας νυκτερινάς έξόδους της Μαρίας.

ΠΡ. Τι συμπέρασμα έξάγεις από τα όσα γνωρίζεις επί αυτής της ύποθέσεως;

Μ. Άργότερα είχα δῆ τη Μαρία να πηγαίνει στο σπίτι της Μαρίας Κορέντη ή Δέλλιον. Έπειδή δέ ή κυρία αυτή δέν χάρει καλής φήμης, είπα στη μητέρα της Μαρίας, γιά να μη την άφίνει να πηγαίνει στο σπίτι αυτό. Η μητέρα της όμως μου είπεν ότι, ή Δέλλινα είναι νουνά της Μ. και έχει εμπιστοσύνην.

Έξ όλων όσων είδα και ήκουσα συμπαιραίνω ότι ο Καραμπελόπουλος είναι ο διαφθορέυς της Μαρίας. Ο κ. Πουλιόπουλος Συνηγόρος, έρωτά τόν μάρτυρα, πώς ήτο δυνατόν ο Σερέτης; ο όποιος, είχε τας καλλίτερας διαθέσεις για κείνη που ύστερα πήγε γυναικα του, να την περιφέρει με τόν Καραμπελόπουλο και τη Μαρία εις τας έξοχάς;

ΜΑΡΤΥΣ. Τότε και ο Σερέτης ευρίσκετο εις τόν στάδιον της άγάπης και αυτές αι δουλιές έτσι γίνονται.

Πρώτα αγαπούνται ύστερα άρραβωνιάζονται και ύστερα πιντρεύονται.

—Μά γιατί δέν είπες τίποτε σε κανένα γι' αυτό που είδες.

—Ε! μά τα πράγματα αυτά δέν λέγονται μήπως λιγες φορές είδαμε τέτοια πράγματα...

—Περί ώραν 9 μ. μ. έλύθη ή συνεδρίασις δια τη έπαύριον.

στο σπίτι της για να τη ζυμώση. Την έπαύριον πήγε ή Μαρία και την ζύμωσε. Έμένα μου είπε να τις κάψω το φούρνο και τις τόν έκαψα την ώρα που έκαγα τόν φούρνο ήλθε ο Θανάσης Άνγερινός και γώ τόν καλωσόρισα λέγοντας: «βρε κ' αλοστον και ή μαμμή (Σίμον) είπε: «ναί, περισσότερη χαρά γιά το Θανάση χροει άζεται» την όρώτησά γιατί κ' αυτή μουπε θά σε πω άργότερα».

ΠΡΟΕΔΡ. Που ήταν ο θανάσης; ΠΑΝΑΓ. Ήταν στη Θεολόγη. Άργότερα ή μαμμή μου είπε: σ' έκανε τ' καλή τη δλειά ο Θανάσης. Τη όρώτησα τι δλειά μ' έκαμε ο Θανάσης και μου είπε ότι διεκώρησε τη κόρη μου τη Μαρία. Τη όρώτησα πους της τάπε και μουπε πώς της τάπε ή ίδια ή Μαρία και πώς ακόμη την είπε ή Μαρία ότι ήταν και έγκυος. Αδτά της τα είχε πη τη περασμένη μέρα. Έγώ δέν το πίστεψα αυτό και την είπα πώς αυτό είναι ψέμα γιατί ή Μαρία πριν από 15 μέρες είχε κανονική τη περιόδο της. Την είπα δέ ακόμη ότι αυτό δέν μπορούσε να γίνη με το Θανάση γιατί αυτή ήταν όλη μέρα στο σπίτι και δουσοδήποτε θα καταλάβαινε τις σχέσεις των ή τουλάχιστον κάτι ύποπτο. Άκόμη της είπα ότι αυτό μισωμούσαμε να το μάθουμε και γι' αυτό έπρότεινα να σιωπήσουν γιά να τούς πιάσουμε.

Η Σίμον όμως δέν δέχτηκε αυτό και είπε να το ανακοινώσωμε στο κ. Έπαμεινώνδα, έγω έπέμεινα να μη πάμε, άλλ' αυτή τράβηξε στο δωμάτιο του Έπαμ. Πήγα και γώ μαζί της. Το είπαμε στο κ. Έπαμ. άλλα κ' αυτός δέν το πίστεψε κ' είπε να προσέξουμε και να τούς πιάσουμε. Όταν λέγαμε αυτά ήλθε και ο Θανάσης, στον όποιο και τα είλε ο Έπαμ. Ο Θανάσης διαμαρτυρήθη φώναξε τη Μαρία και τη όρώτησε πο ο υ και πο τ ε της έκαμε αυτή τη δουλειά. Η Μαρία όμως δέν άπήνησε. Τότε ο Άνγερινός είπε στη Μαρία. Δέν ν' είπα έγω βρε κορίτσι μου να φυλάγεται;

ΠΡΟΕΔΡ. Πότε και γιατί ο Άνγερ. είχε κάμη τέτοιες συστάσεις στη Μαρία.

ΠΑΝΑΓ. Την είχε κάμη προτήρα. Γιατί όμως, δέν ξερω. Τότε ο Άνγ. πήρε τα ψώνια που είχε φέρε από τη Σαλονίκη και έφυγε.

ΠΡΟΕΔΡ. Μήπως την ώρα εκείνη ήλθε άλλος κανένας; Μήπως ήλθε ο κ. Γεωργαλάς;

ΠΑΝΑΓ. Όχι. Ο κ. Γεωργαλάς ήλθε άργότερα.

ΠΡΟΕΔΡ. Τα είπατε στο κ. Γεωργαλά;

ΠΑΝ. Ναί. Τα είπαμε.

ΠΡ. Τι έκαμε ο κ. Γεωργ.

ΠΑΝ. Δέν το πίστεψε πώς είναι από το Θανάση και είπε στη Μαρία πότε και πώς έγινε αυτό. Και ή Μαρία είπε όταν πήγε ή μητέρα της στις έληές.

ΠΡ. Μήπως τη μίλησε ιδιαίτερος ο κ. Γεωρ. τη Μαρία;

ΠΑΝ. Ναί τη πήρε και τη μίλησε ιδιαίτερος.

ΠΡΟΕΔ. Τι την είπε ξερεis.

ΠΑΝ. Να αυτά. Που πότε και πω; το έπαθε αυτό από το Θανάση. Κι' αυτή έπέμεινε ότι τόπαθε από το Θαν. όταν πήγαμε στις έληές.

ΠΡΟΕΔΡ. Πότε πήγε στις έληές;

ΠΑΝ. Μέση στις Άποκρές.

ΠΡΟΕΔΡ. Πότε το έμαθες; είχε περάσει ο Μάης;

ΠΑΝΑΓΙΩ. Στις 28 Μαρτίου. Με το είπε ή Μαρία, Σίμον (μαμμή). Είπα όμως στη μαμμή πώς δέν μπορεί να είναι από το Θανάση γιατί στις έληές πήγαμε μαζί με το Θανάση και το Βαβογιό. Και την άλλη φορά επίσης που πήγα στις έληές ο Θανάσης έλλειπε 3 μέρες στη Λόκοβη. Αδτά τα είπα και μπροστά στη κόρη μου αυτή όμως δέν μίλησε. Μία φορά μοναχά με είπε γιά το Καραμπελόπουλο

και την ίδια αυτή μέρα το βράδυ ήλθε πάλι ή μαμμή και μου είπε: «βλέπε Πανάγιον ότι θά να πάρουμε το Θανάση στο λαμό μας;» Η Μαρία μου είπε ότι είναι από το Καραμ. Έλεγε δέ στην αρχή γιά το Θανάση γιατί φοβόνταν το Καραμ. Τότε έγώ όρώτησα τη Μαρία αν είναι έτσι και αυτή μου είπε: Ναί έτσι είναι. Έλεγα δέ από το Θανάση γιατί έτσι μου είπε ο Παύλος (Καραμ.) να πω, γιατί αυτός είναι άξιωματικός και δικαστής τριανός και δέν θα πάθη τίποτε. Ένώ ο Θαν. είναι μικρός υπάλληλος της τάξης μου και ίσως να μ' έπηρε. Το ίδιο το είπε ύστερα ή Μαρία και στη θεία της Στεργιανή Χλιαπα, ότι δηλ. είναι από το Καραμπελόπουλο. Όταν έφυγε ή μαμμή όρώτησα πάλι τη Μαρία να μου πη την αλήθειαν και μου είπε ότι την είπε και ή μαμμή να πη πώς είναι από το Θανάση και αυτή (ή μαμμή) θά τη στεφανώση σε 24 ώρες με το Θανάση.

Είς ελεναελλημενας ερωτήσεις του κ. Προέδρου γιά τη στάση αυτή της μαμής Σίμου ή μάρτυς άντιφάσκει και ο Πρόεδρος άναγκάζεται να την ειπή ότι αν δέν πη την αλήθειαν θά την στείλη δεμένη στον (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δέν εορτάζει ούτε δέχεται έπισκέψεις ο κ. Χρ. Δουλιώτης Προϊστάμενος Τ. Τ. Βάλλης.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Φέρεται εις γνώσιν του Κοινοῦ ότι από της παρελθούσης Κυριακής ήρχισεν, ή λειτουργία της ύστεράν του νεοκτίστου Ζαχαροπλαστείου μας αίθουσης, ητις θά αποτελέση την μοναδικήν αίθουσαν οικογενειακών συγκεντρώσεων Πολυγύρου.

Γλυκίσματα διάφορα, πάσαι εκλεκταί και όλα τα ποτά, προσφέρονται με τας συνήθεις τιμάς και με πάσαν προθυμίαν.

Άριθ. 148

Ημείς ο Πρόεδρος της Έπιτροπής άπαλλοτριώσεων Χαλκιδικής

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ΟΤΙ:

Την 11 Ιανουαρίου 1932 ήμεραν Δευτέραν και ώραν 9 π.μ. έκδικασθήσονται ένταῦθα και έν τῷ Πρωτοδικειακῷ καταστήματι υπό της Έπιτροπής άπαλλοτριώσεων Χαλκιδικής τα έξής υπό άπαλλοτριώσιν τελούντα άγροκτηματα.

1) Μετόχιον ύδρόμυλος Ίερισσοῦ, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Στρατωνίτης, ιδιοκτησία Μονῆς Χιλανδαρίου.

2) Μετόχιον Λαυριάτικο Ίερισσοῦ, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Ίερισσοῦ, ιδιοκτησία Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

3) Μετόχιον Καρβουνό Καλαμαριάς, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Ν. Συλλάτων, ιδιοκτησία Μονῆς Άγίας Αναστασίας. Καί

4) Μετόχιον Παλιομέτοχο Πλανών, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Μεγάλης Παναγίας, ιδιοκτησία Μονῆς Σταυρονικήτα.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν τούς ένδιαφερομένους ὅπως προσέλθωσι και ὑποβάλωσι προς τήν έπιτροπήν τα αίτήματά των.

Η παρούσα δημοσευθῆτο δια της ένταῦθα εκδιδόμενης Έφημερίδος «Παχαλκιδικῆ»

Έν Πολυγύρῳ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1931

Ο Πρόεδρος ΠΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ΜΑΚΡΑ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Μιάμερα, δένθυμαμαϊακρηβίωςποία, ή μαμμή Μαρία Σίμον μου είπε να στείλω στο σπίτι της τη Μαρία για να τις πλύνη τα ρούχα. Πράγματι πήγε ή Μαρία στο σπίτι της Σίμον. Έκει πήγα άργότερα και γώ και τις είδα να ρουφοκουβεντιάζουν και τις είπα τι γίνεται και «ψιφρίζουνται έτσι». δέν μου ειπαν όμως τίποτε. Ξαναπήγα και τότε το ίδιο. Το βράδυ εκείνο όταν τελείωσε το πλήσιμο ή Σίμον κράτησε στο σπίτι της τη Μαρία για να φάνε εκεί, με είχε πει δέ έμένα από νωρίς να στείλω και την έπαύριον τη Μαρία

και την ίδια αυτή μέρα το βράδυ ήλθε πάλι ή μαμμή και μου είπε: «βλέπε Πανάγιον ότι θά να πάρουμε το Θανάση στο λαμό μας;» Η Μαρία μου είπε ότι είναι από το Καραμ. Έλεγε δέ στην αρχή γιά το Θανάση γιατί φοβόνταν το Καραμ. Τότε έγώ όρώτησα τη Μαρία αν είναι έτσι και αυτή μου είπε: Ναί έτσι είναι. Έλεγα δέ από το Θανάση γιατί έτσι μου είπε ο Παύλος (Καραμ.) να πω, γιατί αυτός είναι άξιωματικός και δικαστής τριανός και δέν θα πάθη τίποτε. Ένώ ο Θαν. είναι μικρός υπάλληλος της τάξης μου και ίσως να μ' έπηρε. Το ίδιο το είπε ύστερα ή Μαρία και στη θεία της Στεργιανή Χλιαπα, ότι δηλ. είναι από το Καραμπελόπουλο. Όταν έφυγε ή μαμμή όρώτησα πάλι τη Μαρία να μου πη την αλήθειαν και μου είπε ότι την είπε και ή μαμμή να πη πώς είναι από το Θανάση και αυτή (ή μαμμή) θά τη στεφανώση σε 24 ώρες με το Θανάση.

Είς ελεναελλημενας ερωτήσεις του κ. Προέδρου γιά τη στάση αυτή της μαμής Σίμου ή μάρτυς άντιφάσκει και ο Πρόεδρος άναγκάζεται να την ειπή ότι αν δέν πη την αλήθειαν θά την στείλη δεμένη στον (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δέν εορτάζει ούτε δέχεται έπισκέψεις ο κ. Χρ. Δουλιώτης Προϊστάμενος Τ. Τ. Βάλλης.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Φέρεται εις γνώσιν του Κοινοῦ ότι από της παρελθούσης Κυριακής ήρχισεν, ή λειτουργία της ύστεράν του νεοκτίστου Ζαχαροπλαστείου μας αίθουσης, ητις θά αποτελέση την μοναδικήν αίθουσαν οικογενειακών συγκεντρώσεων Πολυγύρου.

Γλυκίσματα διάφορα, πάσαι εκλεκταί και όλα τα ποτά, προσφέρονται με τας συνήθεις τιμάς και με πάσαν προθυμίαν.

Άριθ. 148

Ημείς ο Πρόεδρος της Έπιτροπής άπαλλοτριώσεων Χαλκιδικής

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ΟΤΙ:

Την 11 Ιανουαρίου 1932 ήμεραν Δευτέραν και ώραν 9 π.μ. έκδικασθήσονται ένταῦθα και έν τῷ Πρωτοδικειακῷ καταστήματι υπό της Έπιτροπής άπαλλοτριώσεων Χαλκιδικής τα έξής υπό άπαλλοτριώσιν τελούντα άγροκτηματα.

1) Μετόχιον ύδρόμυλος Ίερισσοῦ, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Στρατωνίτης, ιδιοκτησία Μονῆς Χιλανδαρίου.

2) Μετόχιον Λαυριάτικο Ίερισσοῦ, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Ίερισσοῦ, ιδιοκτησία Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

3) Μετόχιον Καρβουνό Καλαμαριάς, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Ν. Συλλάτων, ιδιοκτησία Μονῆς Άγίας Αναστασίας. Καί

4) Μετόχιον Παλιομέτοχο Πλανών, κείμενον έν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Μεγάλης Παναγίας, ιδιοκτησία Μονῆς Σταυρονικήτα.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν τούς ένδιαφερομένους ὅπως προσέλθωσι και ὑποβάλωσι προς τήν έπιτροπήν τα αίτήματά των.

Η παρούσα δημοσευθῆτο δια της ένταῦθα εκδιδόμενης Έφημερίδος «Παχαλκιδικῆ»

Έν Πολυγύρῳ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1931

Ο Πρόεδρος ΠΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΣΙΩΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Έγκατασταθεis έν Όρμυλία,
δέχεται άσθενείς
Έγκατάστασις φαρμακείου
πλήρης

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ Ο ΚΑΡΑΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΜΗΝΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΚΑΙ 6.000 ΔΡΑΧ. ΨΥΧΙΚΗΝ ΟΔΥΝΗΝ

Εισαγ. ελέα.
Λέγει η μάγισσα ότι την ίδια μέρα φέρεται η Μαρία και για το Θ. και για το Κ. επίσης λέγει ότι τη πηγαίνουν στις Γουργούρους και στο Γιαννούλη του χωροφύλακα και την οδηγούν να πη για το Θαν.

ΠΡ. Είχε πάει η Μαρία στην Αστυνομία;
ΜΑΡΤ. Ναι στις 9 'Απριλίου 1930 και εκεί είπε πως ήταν από το Καραμπ.

ΠΡ. Στις Γουργούρους μήπως πήγε ύστερα από τις 9 'Απρ.
ΜΑΡ. «Ύστερα από τόση τρομάρα και δυστυχία δεν θυμούμαι»

ΠΡ. Γιατί ενδιαφερόνταν ο Γιαννούλης;
ΜΑΡ. Γιατί ήταν χωροφύλακας ή υπάλληλος στην Αστυνομία. Ένα βράδυ που ήταν στο Γιαννούλη η Μαρία πήγε με τον άνδρα της να τη πάρει η Μαρία όμως αρνήθηκε και φώναξε, εγώ δεν έχω αρνηθεί. Δεν ξέρω πατέρα και τότε έπειθάν οι χωροφυλ. που πάντα τρογυροῦσαν γύρω από το σπίτι της και ήθελαν να πάρουν τον Στεργιανό (άνδρα της) στη Αστυνομία.

Έπειθάν την και κάμαν τρανή φασαρία και έτσι δεν τον πήραν, έμεινε όμως η Μαρία εκεί, και το βράδυ εκείνο κοιμήθηκε στις Γουργούρους. Εκεί ξαναπήγε η Πανάγιω με το Β. Βουλιάνη και το παρλαίτη της. Φώναξαν τη Γουργούρου αλλά δεν άνοιξε, με τα πολλά άνοιξε και είπε ότι πριν από λίγο είχε πάει η Μαρία τρομαγμένη και τη λυπήθηκε και τη συμμάζεψε αυτή.

ΠΡ. Γιατί δεν την άφησαν να φύγει;
ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΠΡ. Γιατί δεν την άφησαν να φύγει;

ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΠΡ. Γιατί δεν την άφησαν να φύγει;

ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΠΡ. Γιατί δεν την άφησαν να φύγει;

ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΠΡ. Γιατί δεν την άφησαν να φύγει;

ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΜΑΡΤΥΣ. Φαίνεται πως θα φρόντιζαν μήπως της γυρίσει εγώ τα μυαλά και πη για το Καραμπ. Την έπαινε η Μαρία ξαναπήγε στην Αστυν. και είπε στο μοίραρχο κ. Γιολούντα ότι είχε από το Θανάση επίσης πήγαε μαζί στο Δεσπότη, όπου ήσαν και η μαμή Μαρία Σίμου και Κατερίνη Καλέργη. Εκεί η Μαρία Σίμου, πήρε ιδιαιτέρως τη Μαρία και την είπε (καθώς μου είχε η ίδια η Μαρία) να πη πως είναι από το Θανάση και να είναι ήσυχη γιατί αυτή θα τη στεφανώσει σε 24 ώρες με το Θαν. Ο άρχιμανδριότης παραξενεύεται για το ενδιαφέρον αυτό της μαμής. Στο Δεσπότη πήγαν πρώτα οι δυο μαμές και έπειτα η Πανάγιω. Κατεβαίνοντας η Μαρία μαμή ξανσείπε τη Μαρία να πη πως ήταν από το Θαν. Όταν πήγα (μόνη μου) στο Δεσπότη είπα πως η Μαρία μου είχε από το Καραμπ. ύστερα από μένα πήγε η Μαρία και είπε από το Θανάση. Με φώναξε ο Δεσπότης και με είπε πως από τις δύο μας καταθέσεις δεν μπορεί να καταλάβει τίποτε γιατί λέει άλλα εγώ και άλλα η Μαρία. Με συνέστησε δὲ να πηγαίνουμε στο σπίτι και όταν ξεκουραστή καμιά ώρα η Μαρία να την στείλω μονάχη της να τη δωτήση και να μάθη την αλήθεια.

ΠΡ. Καλά, αυτό που ήξερες εσύ δεν ήταν αλήθεια; Δηλαδή το ότι ο Θαν. ήταν άθως και ο Καραμπελ. ένοχος; Αφού μάλιστα είχες ακούσει και το κόρσο να σου λέει να μη αφήσεις τη κόρη σου να πηγαίνει στη Μαρία Δέλιου (Κορέντη) το σπίτι. Γιατί δεν έδωκες μήνυση; Αφού και ο Τσερβελής σε είχε πη τόσα πράγματα;

ΜΑΡΤΥΣ. Δεν μπορούσα γιατί είμαι φτωχιά γυναίκα.

ΠΡ. Μήπως κάματε λόγον για λευτά;

ΜΑΡ. Ναι. Μια μέρα ήλθε ο Σερέτης στο σπίτι μου και μου είπε: Τι θα καταλάβεις εσύ κυρά Πανάγιω αν ξελώσουν τον Παύλο (Καραμπ.) τα γαλιόνια; Καλά είναι να σε δώση 5-6 μέχρι 10,000 δρ. και να συμβιάστε. Εγώ είπα: τι να τα κάμω 10,000 χιλ. δρ. τουλάχιστο να με δώση 25000 για να μπορέσω μ' αυτές να παντρέψω το κορίτσι μου με κανένα φτωχό παιδί. Και ο Σερέτης μου είπε να συνορηθώ με το Παύλο και θα με έλεγε το απόγευμα. Εκείνο όμως το βράδυ δεν ήλθε. Την επόμενη ήλθε ο Σερέτης με τον Ερμανουήλ και πήγαν απάνω στο δωμάτιο του Επαμεινώνδα. Εκεί με εκάλεσαν και μένα για να λάβουμε απόφαση. Είπαν για να συμβιάσουμε. Δεν καταλήξαμε όμως σε τίποτε. Επίσης ρώτησα και τη Μαρία από ποιον τό πήρε αυτό, μα εκείνη δεν μίλουσε. Έπειτα έφυγαν και πήγαν στο σπίτι του Σερέτη εγώ όμως δεν πήγα. Ύστερα όταν έφυγε ο Έπαμ. από το Σερέτη πήγε και η Μαρία εκεί (την είχαν πη αυτοί να πάει εκεί για να την πάρουν άκρες από πόν.) Το ίδιο βράδυ ξανάλθε πάλι ο Σερέτης μαζί με τον Παρίτη.

ΠΡΟΕΔ. Γιατί ήλθε ο Παρίτης;

ΜΑΡΤ. Ήταν φίλος του Καραμπελοπούλου. Πάλι όμως δεν καταλήξαμε σε καμιά συμφωνία. Γιατί εκείνο το βράδυ είχα αρρωστήσει εγώ και δεν πήγα απάνω στον Έπαμ. όπου με φώναξαν. Την επόμενη έκαμα μήνυση. Επίσης η Μαρία την είπε, πως κάποιος απ' αυτές τις μέρες τη βρήκαν ο Ερμανουήλ και ο Ιωαν. Παλαμίδης και τη τάξαν 3000 δρ. και κάλτσες για να πη πως ήταν από το Θανάση.

ΠΡΟΕΔ. Που τη στειρίζεις τη πεποίθηση αυτή;

ΜΑΡΤ. Με κάμνει να το πιστεύω αυτό το ότι εγώ δεν φεύγω σχεδόν καθόλου από το σπίτι μου και συνεπώς αν γίνονται τίποτε εκεί εγώ ασφαλώς θάβλεπα κάτι ή τουλάχιστο κάτι θα αντιλαμβανόμουν και γώ. Επίσης από εκείνα που έβλεπα: που χόρευαν, που εθγαίαν περίπατο κλπ.

ΠΡ. Τους είδες να πηγαίνουν περίπατο;

ΜΑΡΤ. Την έβλεπα να κατεβαίνουν από το δωμάτιο του Σερ. μαζί με το Καραμπελοπούλο.

ΠΡ. Γιατί δεν την έλεγε;

ΜΑΡΤ. Την έλεγα. Ο Σερέτης όμως μ' έλεγε και με έβεβαίωνε ότι ημεεις τη θέλουμε τη Μαρία για να τη στέλνουμε να κλέβη δαμάσκηνα και όχι για άλλες δουλιές.

ΠΡ. Ένα βράδυ η Μαρία ήλθε άργα νόχτα κατά τις 9-10 και την μάλωσα λέγοντας που ήταν τέτοια ώρα αυτή μου είπε πως ήταν σε κάποια φίλη της. Την ώρα όμως εκείνη ήλθε και ο Αθεοστάς οστις μου είχε μπροστά στη Μαρία ότι δεν ήταν σε φίλη της αλλά στον Καραμπελοπούλο με τον οποιον και την είδε να έρχεται και ο μὲν Καρ. έπήγε στο Σερέτη ή δὲ Μαρία ήλθε στο σπίτι της. Τότε ο αδελφός της Μαρίας την ρώτησε που ήταν και μάλιστα την έδρεσε αλλά και τότε αυτή είπε ότι πράγματι ήταν στής νουάς της Μαρίας Δέλιου (Κορέν-

τη) και ότι συνόδευσε ο Καρμ. Αυτά έγινοντο το Σάββατοβραδο της Αποκριάς.

ΠΡ. Σου είχε πη και κανένας άλλος εκτός από τον Αθεοστά;

ΜΑΡ. Μάλιστα μού είπε και ο Χριστος Τσερβελής ότι πάει στής Μαρίας Δέλιου και θα κάμω καλά να μη την αφήσω να ξαναπάει εκεί γιατί αυτό δεν είναι καθόλου καλό σπίτι, και να φυλάγεται. Εγώ όμως είπα ότι δεν υποψιάζουμε τη Μαρία Δέλιου γιατί είναι νουά μας.

ΠΡ. Σου είπε άλλο τίποτε ο Τσερβελής; ότι τούς είδε μία βραδυά;

ΜΑΡ. Ναι μου το είπε κι' αυτό αλλά ύστερα από το πάθημα της Μαρίας.

Του Εθαγγελισμου είχε πάει και η Μαρία μαμή του Καραμπελ. εκεί ήταν και η κόρη μου και μάλιστα πέρασαν και φώναξαν τον Καρμ. για περίπατο ο Γιαννίκος Παλαμίδης και ο Γεώργ. Ερμανουήλ και βγήκε στο μπαλκόνι η Μαρία μου και τούς είπε να περιμένουν να ετοιμασθώ κι' ο Παύλος.

Ύστερα απ' όλα αυτά έστειλα την Μαρία στο Παλαιοχώρι σε κάποιον συγγενή μου. Εκεί όμως πήγε ο Παλαμίδης και ο Ερμανουήλ και ήθελαν να την πάρουν και να τη φέρουν πίσω. Τότε έμένα με τηλ.σαν από κει και πήγα και την πήρα, εκεί δὲ με έβεβαίωσαν οι χωριανές μου ότι πράγματι είχαν πάει ο Παλαμίδης και ο Ερμανουήλ (αναφέρει το όνομα μιας Φλωρίνης Τάσιου.) Μετά την διεξουχιστική εξέταση της κυρά Πανάγιωσ διεκόπη η συνεδρίαση περί ώραν ημισιάν δια το απόγευμα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Κατά την ένασχιν της συνεδρίασεως ανεγνωσθησαν αι ένοχοι καταθέσεις Ν. Τσανή και Ν. Μπιλέτσιου και ο Άρ. Αθεοστάς οστις κατέθεσεν ότι έβανειμμένως είχε ιδη την Μαριάν να εισέρχεται εις το σπίτι που εκάθητο ο Καραμπελοπούλος και ότι μίαν έσπεραν, όταν είδε τον Κ. να συνοδείη τη Μ. μέχει το σπίτι του Σερέτη, μετέβη εις την οικίαν της και ανέφερε ταύτα εις την μητέρα της παριστάμενον και του αδελφου της οστις και την έδειρε.

Το έπεισόδιον τουτο επιβεβαιώνεται εν μέρει και ο μάγισσ Β. Βασιλάκης, οστις κατέθεσεν ότι όταν επέστρεψεν εις την οικίαν της Πανάγιωσ, εις τας ελάιας της οποίας ελογάζετο, ευρε την Μαριάν κλαίουσαν διότι την είχε δειρη ο αδελφός της, κατόπιν των όσων είχε καταγγείλη ο Αθεοστάς, ως τον είπον.

Μετά ταύτα ανεγνωσθη η ένοχος κατάθεση του μάγισσος κατηγορίας Γεωργαλά και η κατάθεση του Μητροπολίτου, προς τον οποιον είχαν προσέλθω προς εξομολόγησιν αι μαις Μαρία Σίμου και Αικατερίνη Καλέργη και η παθοῦσα Μαρία.

Έπιηκολούθησε μακρά και εξουχιστική εξέτασις των δύο μαίων, της Μαρίας Κορέντη, του Ιατροῦ Δ. Γκλάβα, του δασικου υπαλλήλου Σ. Μεγαλοφώνου και των φίλων του Καραμπελοπούλου Γ. Έμμανουήλ και Σερ. Σερέτη.

Η κατάθεση της μαις Σίμου ερχεται εις αντιθέσεις προς την κατάθεσιν του Μητροπολίτου, αιτινες προκαλοῦν αισθησαν.

Η Μαρία Κορέντη αρνείται τα πάντα με ένα ολοσιστόγγυλον όχι!

Όμοίως γίνονται αισθηται αντιθέσεις μεταξύ των καταθέσεων Έμμανουήλ και Σερέτη, κατόπιν δὲ της κατ' αντιπαράστασιν εξέτασεως των δύο τοῦτων μαρτύρων προς την παθοῦσαν, ελίθη η συνεδρίασις περι ώραν 8 1/2 μ. μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατά την ένασχιν της συνεδρίασεως της Πέμπτης η υπεράσπισις παρητήθη των λοιπών μαρτύρων και εζητήσε την εξέτασιν μόνον των μαρτύρων Β. Γιαννούλη πρώην χωροφύλακος και γραφέως της Διοικήσεως Χωροκίης κατά το 1929 -30, του Χρ. Μαραγκοπούλου διευθυντοῦ των Τ. Τ. Τ. και του Ι. Παλαμίδη.

Μετά την εξέτασιν και τούτων εκλήθη εις απολογία ο κατηγορούμενος, οστις είπεν ότι είναι το θυμα μιάς εντέχνου πλεκιάνης.

Κατά την απολογία του ο Καραμπελοπούλος κατελήθη υπό συγκινήσεως και δακρύων και εζητήσε την διακοπήν της απολογίας του, ηίς και έγινετο. Μετά την επανέληψιν και λήξιν της απολογίας του κατηγορουμένου, ηγόρευσε δι' άλλων ο Εισαγγελεῖον Ειρηνοδίκης Βάλτης, οστις εζητήσε την ενοχίαν του κατηγορουμένου κατά το κατηγορητήριον.

Ηκολούθησεν η αγόρευσις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής, Ζαχαρία και Λαμποπούλου, μεθ' ούς έλαβε τον λόγον ο εκ Θεσσαλονίκης δικηγόρος κ. Πουλιόπουλος, συνηγορος του κατηγορουμένου.

Ο κ. Πουλιόπουλος διά θαιμασίας αγόρευσε επί 1 1/2 ώραν προσελίθησε να καταρτίη τας επιβαρυντικὰς μαρτυρικός καταθέσεις των κ. κ. Βαβουγιού, Τασοβελή και Αθεοστά ως και το συμπέροσμα εις το όποιον κατέληγεν ο Βεβασιμώτατος.

Ο έιερος εκ των συνηγόρων υπερασπισεως κ. Χριστιδης παρατήθη του λόγου δι' ο και το δικαστήριον, απεσύρθη εις διάσκεψιν και μετά 1/2 ώραν εξέδωκε την κάτωθι απόφασιν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Το Δικαστήριον έπεισθη περι της ενοχής του κατηγορουμένου και εκήρυξεν ενοχον τον Παύλον Χαριλάου Καραμπελοπούλου, κατά το κατηγορητήριον και επιβάλλει την ποινήν φυλακίσεως 6 μηνών, επιδικάζει δὲ χρηματικήν ικανοποίησιν λόγω ψυχικής οδύνης υπέρ της παθοῦσης δραχμὰς 6.000.

Κατόπιν της απαγγελίας της άνω αποφάσεως η υπεράσπισις εδήλωσεν ότι ασκουσιν το ένδικον της εφέσεως μέσιν και ητήσατο να απολυθη ο καταδικασθεις επί καταβολή χρηματικής εγγυήσεως.

Το δικαστήριον δι' αποφάσεως του διάταξε την προσωγίην εκ των φυλακων απόλυσιν του καταδικασθέντος κατηγορουμένου επί καταβολή χρηματικής εγγυήσεως ίσης προς το εικοσαπλάσιον των ημερών της επιβληθείσης αυτώ ποινής φυλακίσεως ήτοι δραχμῶν 3.600.

Διά της άνωτέρω αποφάσεως, εαν αυτη επικυρωθη παρὰ του Έφετείου, ο κατηγορούμενος δεν εκπίπτει του βαθμου του, παρὰ μόνον τίθεται εις αυτεπάγγελτον αποστρατείαν. Τότε μόνον θα εξέλιτε του βαθμου του, εαν καταδικάζετο εις φυλάκιν άνωτέραν των έξ μηνών.

“ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,”

Κατά την προσεχή Κυριακήν δεν θα εκδοθη η «Παγχαλκιδική» λόγω των εορτών των Χριστουγέννων, θα εκδοθη δὲ κατά την 1ην του Νέου Έτους εξασέλιδος.

ΠΥΚΝΟΤΑΤΗ ΧΙΩΝ ΔΙΕΚΟΨΕ ΤΑΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Από της 10ης πρωίνης ώρας της παρελθούσης Πέμπτης πυκνή χιών ήρχισε να πίπτη καθ' όλην την Χαλκιδικήν. Κατά τας πληροφορίας των εφημερίδων Θεσσαλονίκης η χιών εζηκολούθησε να πίπτη συνεχώς και καθ' όλην τη Μακεδονίαν και ιδία την Δυτικήν, διακόψασα τας προς την Άλβανίαν συγκοινωνίας.

Η χιών όμως εζηκολούθησε πίπτουσα εκτοτε σχεδόν άδιακόπως καθ' όλην την Χαλκιδικήν και την Μακεδονίαν εν γένει, διακόψασα άπάσας τας μεταξύ των χωριων και των πόλεων άκόμη συγκοινωνίας.

Λόγω της πυκνοτάτης χιώνος η όποια κατεκάλυψε τας σιδηροδρομικὰς γραμμὰς δεν κατορθώθη να διανύσουν τα δρομολόγια των και αι άμαξοστοιχίαι διακόψασα την πορείαν των.

Πολλά χωρία ιδία της Δυτικής Μακεδονίας και των συνόρων απελεισθησαν τελείως και άγνοείται η τύχη των, εκφράζονται δὲ φόβοι ότι θα σημειωθούν πολλοί θάνατοι εκ πείνης, λόγω των ανεπαρκών ζοτροφιών της υπαίθρου.

Τοιαύτη χιών έχει να έμφανισθη πρό δεκαετίας.

Η συγκοινωνία του Πολυγύρου προς θλάς τας κατευθύνσεις του νομου διεκόπη. Όμοίως και προς την Θεσσαλονίκη, της έποιας το ταχυδρομείον δεν κατορθώθη να φθάση ψές καθόσον, τό τε αυτοκίνητον και ο άγωγιάντης όποιος απεστάλη, επέστρεψαν μη δυνηθέντες να προχωρήσασιν πέραν του σκυροστρωμένου τμήματος της οδου.

Ο ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Διωρίσθη ήδη διά μίαν διετίαν και ανέλαβεν την υπηρεσίαν του ως μηχανικός της μηχανικής υπηρεσίας Κοινοτήτων και του Ταμείου Έπαρχιακής οδοποιίας ο κ. Γεώργ. Ρούσης, άχοι τούδε μηχανικός της Έταιρείας Κάδιμου.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Αφίκετο ο νέος Ειρηνοδίκης Πολυγύρου κ. Χρ. Παπανάκος, άχοι τούδε Ειρηνοδίκης Βασιλικών, κατόπιν προαγωγής του εις Ειρηνοδικήν πρώτης τάξεως.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εις τας αρχάς των διαφόρων υπηρεσιών αφίκετο το διάταγμα της περικύσεως των μισθών των Δημοσίων υπαλλήλων κατά 6 ο). Ούτω αι καθαράι αποδοχαι των δημοσίων υπαλλήλων καθορίζονται ως εξής: Του γραφέως δρχ. 1497,10 του δκολούθου δρχ. 1737,40 του γραμματέως β' δρχ. 2180,45 του γραμματέως α' δρχ. 2670,50 του εισηγητοῦ δρχ. 3702,25. Καί αναλόγως περικυπενται τα 6 ο) εκ των καθαρών αποδοχών τας όποιας ελάμβανον μέχρι τούδε.

Η ΠΕΡΙΣΣΟΣ ΠΕΙΝΑ

ΠΕΡΙΣΣΟΣ 19.—Ύπερκατόν Οικογένεια της Ίερισσού πένονται κυριολεκτικώς. Παρά του Προέδρου της Κοινότητος εζητήθη η άμσος Κυβερνητική άρωγή προς πρόληψιν θανάτων πείνης.